

Det følger af bestemmelsen i forslaget § 4, at udlevering i sådanne tilfælde kun må ske på det nævnte vilkår.

Til § 5.

Under hensyn til det særlige forhold mellem de nordiske lande åbner den nordiske udleveringslov en vis adgang til udlevering for politiske lovovertrædelser.

Derimod kan lovovertrædelser af denne karakter ikke begrunde krav om udlevering efter de af Danmark indgåede udleveringstraktater.

Artikel 3, stk. 1, i den europæiske udleverings-traktat fastsætter således, at udlevering ikke skal tillades for „en politisk forbrydelse“ eller „en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse“. I tilslutning hertil bestemmes det i artiklens stk. 3, at drab eller forsøg på drab af et statsoverhoved eller et medlem af hans familie ikke kan betragtes som en politisk forbrydelse. Over for den sidstnævnte bestemmelse er der ved ratifikationen af konventionen taget forbehold fra dansk side; man har forbeholdt sig at afgøre spørgsmålet efter en konkret bedømmelse.

Om en lovovertrædelse er politisk, må altid bero på en konkret helhedsvurdering, hvorved der navnlig lægges vægt på arten af den eller de interesser, der er krænket ved overtrædelserne, samt på gerningsmandens motiv.

Rækkevidden af forbudet i forslaget § 5, stk. 1, mod udlevering for en politisk lovovertrædelse kan derfor ikke angives på præcis måde. En vis uddybning af bestemmelsen er dog foretaget i stk. 2.

Hvor en handling, der udgør en politisk lovovertrædelse, tillige omfatter en overtrædelse, som ikke er af politisk karakter (f. eks. vold eller hærværk), vil udlevering for den sidstnævnte lovovertrædelse kunne ske, såfremt handlingen bedømt som helhed findes at måtte bedømmes som værende overvejende af ikke-politisk karakter. Denne bestemmelse svarer til den gældende svenske lovbestemmelse vedrørende spørgsmålet om udlevering for politiske forbrydelser.

Til § 6.

Efter artikel 33 i Geneve-konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling må ingen stat på nogen som helst måde udvise eller afvise en flygtning ved grænserne til sådanne områder, hvor hans liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser.

På baggrund af denne bestemmelse er det i artikel 3, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention fastsat, at udlevering ikke må tillades, hvis den

stat, over for hvilken begæring om udlevering er fremsat, har vægtige grunde til at antage, at en begæring om udlevering for en almindelig forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes stilling kan blive forringet af disse grunde.

Forbudet mod udlevering i forslaget § 6 er i det væsentlige på linie hermed.

Til § 7.

Udlevering sker kun af lovovertrædere, der er sigtet, tiltalt eller dømt for lovovertrædelser af en vis grovere karakter. Udleveringsspørgsmålet opstår som regel, efter at den pågældende forgæves har forsøgt at unddrage sig strafansvaret ved flugt. Det vil på denne baggrund være typisk, at den pågældende søger at undgå en udlevering, fordi han frygter de alvorlige følger heraf: fjernelsen fra det land, hvor han har taget ophold og måske i nogen grad etableret sig, strafforfølgningen og straffuldbyrdelsen og de menneskelige og sociale problemer, der er knyttet hertil. Det er imidlertid klart, at disse hensyn ikke i almindelighed kan føre til, at udlevering nægtes, heller ikke i de tilfælde, hvor den strafferetlige retshåndhævelse er strengere i det land, der anmoder om udlevering, end her i landet.

Det kan imidlertid ikke på forhånd udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor de følger, som en udlevering ville medføre for den pågældende, ville stå i et sådant misforhold til lovovertrædelsens beskaffenhed og den fremmede stats rimelige interesse i udleveringen, at det måtte anses for uforeneligt med humanitære hensyn at tillade udlevering.

Ud fra denne betragtning er der ved Danmarks ratifikation af den europæiske udleveringskonvention taget forbehold om, at en udleveringsbegæring vil kunne afslås, når udlevering, navnlig under hensyn til vedkommendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, må antages at ville medføre uforholdsmæssigt alvorlige følger for den pågældende. Tilsvarende forbehold er taget ved Norges og Sveriges ratifikation af konventionen.

På linie med de synspunkter, der ligger til grund for dette forbehold, foreslås i § 7 en bestemmelse, hvorefter udlevering ikke må finde sted, hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, må antages, at udlevering ville være uforeneligt med humanitære hensyn.

Når bestemmelsen udoover den pågældendes alder og helbredstilstand særligt fremhæver „andre personlige forhold“, sigtes hermed navnlig til vedkommendes sociale situation. Det vil således kunne være